

AEROMAGNETISK ANOMALIKART NORGE

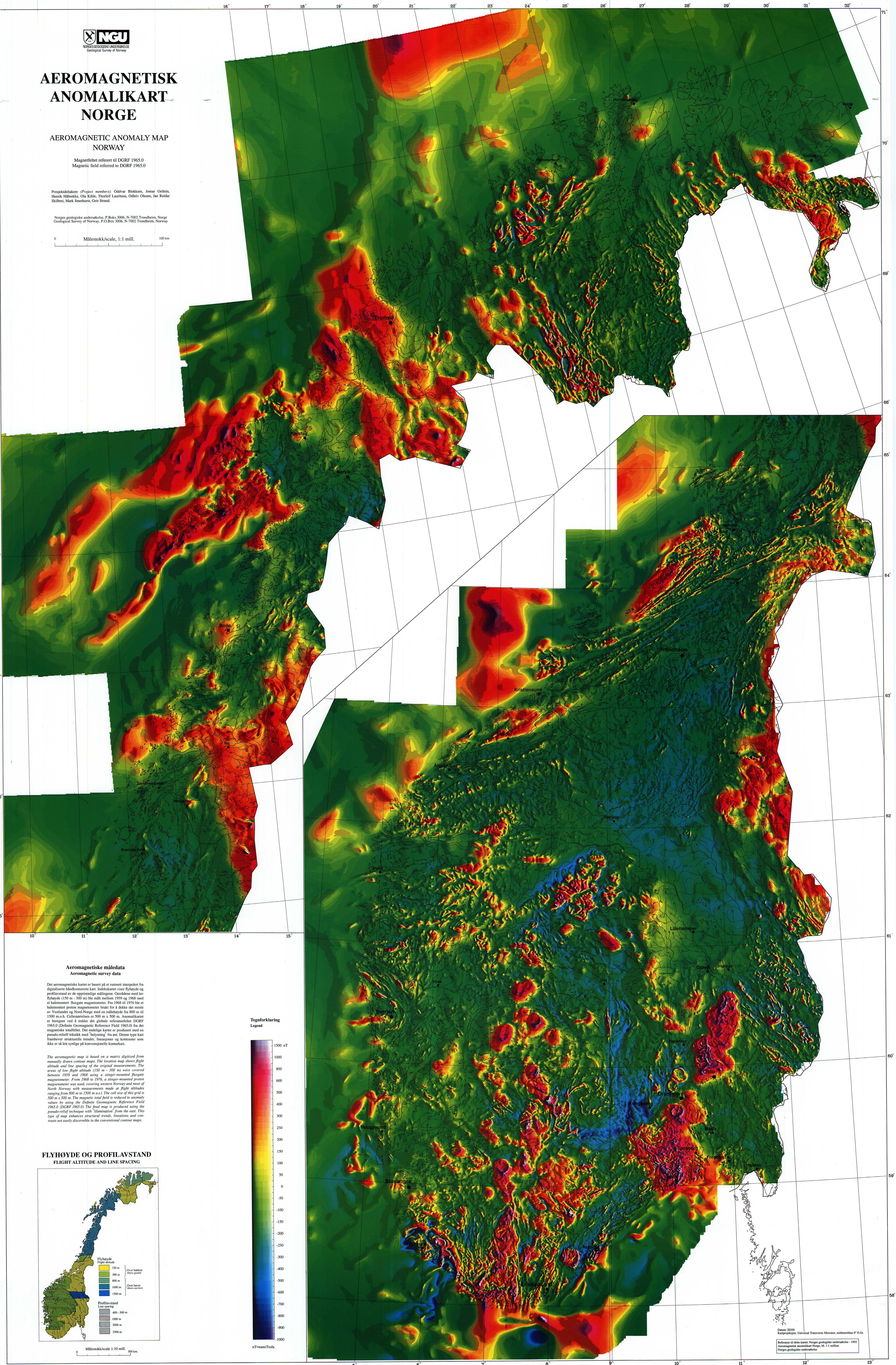
AEROMAGNETIC ANOMALY MAP
NORWAY

Magnetfeltet referert til DGRF 1965.0
Magnetic field referred to DGRF 1965.0

Prosjektledere (Project members): Oddvar Bløkkum, Jonar Gellin,
Håvard Håkonsen, Ole Kåbe, Thorolf Lauritzen, Ole-Ole Olsen, Jan Reidar
Skilbrei, Mark Sævihaug, Ole Strand.

Norges geologiske undersøkelse, P.Boks 3006, N-7002 Trondheim, Norge
Geological Survey of Norway, P.O.Box 3006, N-7002 Trondheim, Norway

Målestokk/scale, 1:1 mill. 100 km

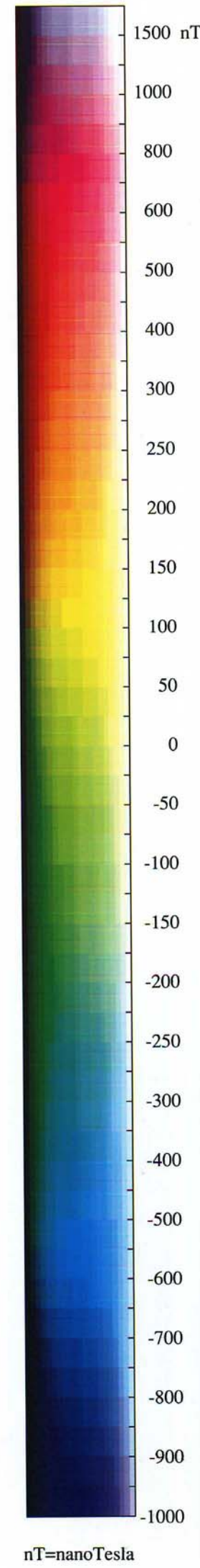

Aeromagnetiske måledata Aeromagnetic survey data

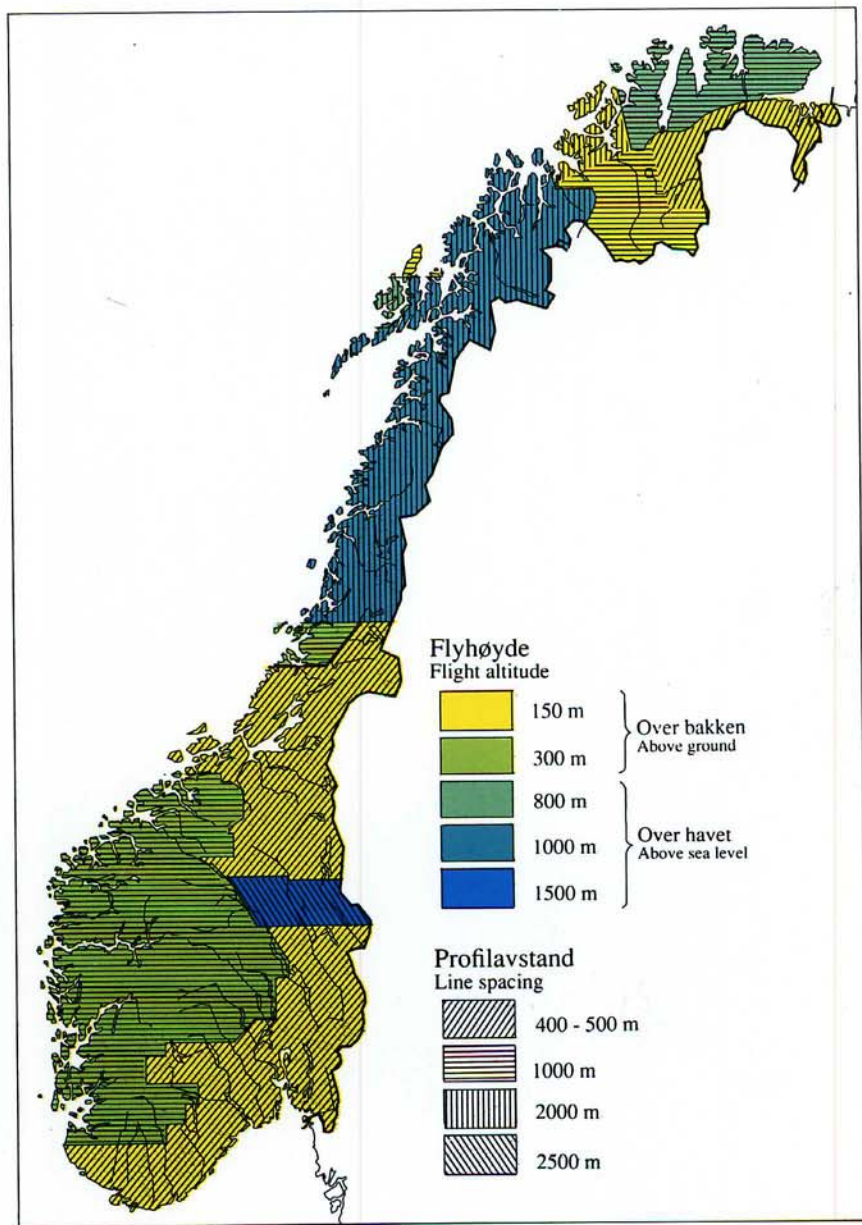
Det aeromagnetiske kartet er basert på et rutetett interpolert fra digitaliserte håndtegnede kart. Lokaliseringen viser flyhøyde og profilavstand av de opprinnelige målingene. Områdene med lav flyhøyde (150 m - 300 m) ble målt mellom 1959 og 1968 med et halbmønstret fluggate magnetometer. Fra 1968 til 1976 ble et halbmønstret proton magnetometer brukt for å dekke det meste av Vestlandet og Nord-Norge med en måleflyhøyde fra 800 m til 1500 m a.s.l. Cellulosefilmen er 500 m x 500 m. Anomalikartet er beregnet ved å trekke det globale referansemagnetfeltet DGRF 1965.0 (Definitive Geomagnetic Reference Field 1965.0) fra det magnetiske totalfeltet. Det endelige kartet er produsert med en pseudo-relieff teknikk med 'belysning' fra øst. Denne type kart framhever strukturelle trender, linjasjoner og kontraster som ikke er så lett synlige på konvensjonelle kart.

The aeromagnetic map is based on a matrix digitized from manually drawn contour maps. The location map shows flight altitude and line spacing of the original measurements. The areas of low flight altitude (150 m - 300 m) were covered between 1959 and 1968 using a string-mounted fluxgate magnetometer. From 1968 to 1976, a string-mounted proton magnetometer was used, covering western Norway and most of North Norway with measurements made at flight altitudes ranging from 800 m to 1500 m a.s.l. The cell size of this grid is 500 m x 500 m. The magnetic total field is reduced to anomaly values by using the Definitive Geomagnetic Reference Field 1965.0 (DGRF 1965.0). The final map is produced using the pseudo-relief technique with 'illumination' from the east. This type of map enhances structural trends, lineations and contrasts not easily discernible in the conventional contour maps.

Tegnforklaring Legend

FLYHØYDE OG PROFILAVSTAND FLIGHT ALTITUDE AND LINE SPACING

Datum: ED50
Kartprosjekt: Universal Transverse Mercator, midtmeridian 9° E.G.

Referans til dette kartet: Norges geologiske undersøkelse - 1992
Aeromagnetisk anomalikart Norge, M. 1:1 million
Norges geologiske undersøkelse